

Dyktatura relatywizmu

Roberto de Mattei

Dyktatura relatywizmu

Przełożyli
Piotr Toboła-Pertkiewicz
i Emilia Turlińska

Warszawa 2009

Copyright © by Roberto de Mattei
Copyright © for the Polish Translation
by Wydawnictwo PROHIBITA
Tytuł oryginału: *La dittatura del relativismo*

Wydanie I
ISBN: 978-83-61344-06-3

Przekład:
Piotr Toboła-Pertkiewicz
i Emilia Turlińska
Projekt okładki:
Piotr Toboła-Pertkiewicz
Redakcja i korekta:
Anna Świtalska-Jopek

Wydawca:
Wydawnictwo PROHIBITA
www.prohibita.pl
wydawnictwo@prohibita.pl
Tel: 22 424 37 36

Druk i oprawa:
ARWIL s.c.
022 722 03 17

Sprzedaż w Internecie:

multibook.pl
KSIEGARNIA INNA NIŻ WSZYSTKIE

Spis treści

WPROWADZENIE

7

Rozdział I

Sekularyzacja
i odpowiedzialność chrześcijan

11

Rozdział II

Dyktatura relatywizmu

23

Rozdział III

Relatywizm instytucji międzynarodowych

49

Rozdział IV

Laicyzm i religia z perspektywy Europy

71

Rozdział V

Wolności zagwarantowane

85

Rozdział VI

Wolność a liberalizm

99

Rozdział VII

Dziesięć tez na temat religii i społeczeństwa

117

Posłowie

128

Sylwetka Autora

132

Wprowadzenie

Jestem głęboko przekonany, że wielka debata tocząca się we współczesnym świecie nie jest ze swej natury polityczna czy ekonomiczna, ale dotyczy kwestii kulturalnych i moralnych, a w swej najgłębszej istocie także religijnych. Dotyka ona bowiem konfliktu między dwiema wizjami świata: tą, która wierzy w istnienie wartości niezmiennych, wpisanych przez Boga w naturę człowieka, oraz tą, która utrzymuje, że nic nie jest stabilne oraz trwałe, lecz wszystko jest względne i zależy od czasów, miejsc i okoliczności.

Jeśli przyjmie się, że nie istnieją wartości absolutne i prawa obiektywne, życie ludzkie zostaje tym samym zredukowane do spazmatycznego poszukiwania przyjemności w egoistycznej satysfakcji, wypływającej z instynktów i potrzeb subiektywnych, niesłusznie uważanych za nowe prawa. Chęć władzy żywiona przez

jednostki i grupy staje się jedynym prawem społeczeństwa, stąd Benedykt XVI twierdzi: „Dyktatura relatywizmu [...] niczego nie uznaje za ostateczne i jako jedyną miarę rzeczy pozostawia tylko własne ja i jego zachcianki”¹.

Uzyskanie przez jednostkę wolności absolutnej i nieskrępowanej żadnym prawem zmienia się nieuchronnie w żelazną dyktaturę, gorszą od każdej innej tyranii w historii. Jest to zatem, jak pisał już w dziewiętnastym stuleciu Donoso Cortés, przewidując, jakie będą konsekwencje utraty wartości religijnych, „legalizacja despotyzmu, największego i najbardziej absolutnego, jaki kiedykolwiek istniał w dziejach ludzkości”^{*}.

Aby skutecznie przeciwstawić się dyktaturze relatywizmu, niezbędne jest odkrycie na nowo, czym jest prawo Boże i naturalne, które stanowi prawdziwy fundament cywilizacji chrześcijańskiej, w swej ostatecznej formie ucieleśnionej w Europie doby średniowiecza, skąd rozprzestrzeniła się na cały świat. Chrześcijańskie korzenie społeczności ludzkiej są w tym aspekcie nie tylko doświadczeniem historycznym, ale także duchowym, ponieważ mają charakter konstytutywny dla zbiorowości, tak jak dla duszy tchnienie w nią życia przez Łaskę. W obu zaś przypadkach źródło, z którego bierze swój początek istnienie, stanowi Jezus Chrystus, „kamień węgielny” społeczeństwa i historii (Ap 4,11).

Podstawą poniższych prostych refleksji, którymi chcę się podzielić z Czytelnikami, są

teksty moich wystąpień z ostatnich dwóch lat, pochodzące z rozmaitych miejsc i wygłoszone wobec różnych audytoriów. Chciałbym, na ile to możliwe, poprzez tę książkę wpisać się w nurt *Philosophia perennis*, zebranej w Magisterium Kościoła, ale obecnej także w pracach wielkich doktorów kontrrewolucji XIX i XX wieku, w szczególności zaś prof. Plinio Corrêa de Oliveira (1908–1995)**², którego pamięci poświęcam moją pracę.

¹ Kard. Joseph Ratzinger, homilia wygłoszona podczas mszy św. *Pro eligendo Romano Pontifice*, Rzym, 18 kwietnia 2005 r.

* Juan Donoso Cortés (1809–1853) – hiszp. pisarz i dyplomata, poseł w Berlinie (1848–1849), wybitny przedstawiciel konserwatyizmu; autor *Eseju o katolicyzmie, liberalizmie i socjalizmie* (1851), w którym dowodzi niemożności rozwiązania problemu ludzkiego przeznaczenia przez humanistyczne systemy filozoficzne i podkreśla zależność społecznego i politycznego zbawienia ludzkości od Kościoła katolickiego (przyp. red.).

** Plinio Corrêa de Oliveira (1908–1995) – brazył. pisarz, historyk, działacz katolicki; założyciel apostołatu świeckich (1960) – Stowarzyszenia Obrony Tradycji, Rodziny i Własności; odznaczony przez polskiego premiera rządu emigracyjnego Augusta Zaleskiego orderem Polonia Restituta (przyp. red.).

³ Jego życia i dzieła dotyczy moja inna książka, *Krzyżowiec XX wieku. Plinio Corrêa de Oliveira* [książka ukazała się nakładem Stowarzyszenia Kultury Chrześcijańskiej im. ks. Piotra Skargi w 2004 roku (przyp. red.)].

